

to ſa imod hinanden. Denne nye Theori, ſom den ærede Ordfører opſtiller, at Folkethinget i ſin Strid med Landſtinget kun holder ſig til ſine Rei, medens det er Andre, der ſtille Forlangender, forekommer mig ikke paa nogen Maade at være rigtig. Der er endnu en Hovedgrund, ſom angives for, at Folkethingets Flertal ikke kan fravige den Stilling, det engang har indtaget overfor de tre Konfliktpunkter, og det er den Maade, hvorpaa Regjeringen har, ſom det er udtrykt i Betænkningen, ſøgt at tvinge ſine Fordringer igjennem. Til en nærmere Forſtaeſe af, hvad Meningen er hermed, kunde man jo komme igjennem det, ſom den ærede Ordfører idag udtalte om, at Regjeringen havde — ſaaledes forſtod jeg ham idetmindſte — fremſaldt Striden denne Gang ved paany at opſtille de tre Punkter, der vare Stridens Emne forrige Aar. Derſom denne Mening ſkulde kunne forsvares, maatte det jo kunne godtgjøres, at Regjeringen vilkaarlig har ſtillet diſſe Punkter op, og at man ſaa vilde underlægge dette den Forſtaeſe, at den vilde dette for at fremtalde en Konflikt, maatte man da finde ſig i; men jeg ſer ikke rettere, end at diſſe tre Punkter nødvendigvis have maattet finde Plads ogſaa paa det nu foreliggende Finantslovsforſlag. Jeg ſer ikke rettere, end at det var fuldtændig nødvendigt for Regjeringen at foreſlaa Dyrtdiſtillæget i deis fulde oprindelige Omfang, naar man havde Overbeviſningen om, at Dyrtdiden ikke alene var tilſtede i ſamme Udftrækning, ſom da diſſe Dyrtdiſtillæg bleve bevilgede, men at Nøbdtilſtanden blandt Embeds- og Beſtillingsmændene er langt ſværre paa Grund af Afſavnet af Dyrtdiſtillæget i de to foregaaende Aar. Hvad det andet Punkt angaar, gaad jeg egentlig nok vide, hvorledes Regjeringen ſkulde være kommen til at foreſlaa noget andet Skib end et af Helgolandſtypen, efter at man havde forviſſet ſig om, at „Helgoland“ fuldt ud ſvarede til de Forventninger, man kunde have til et Kampſkib af den Størrelſe, ſom vi overhovedet kunne bruge i vore Javande. Og hvad det tredie Punkt angaar, ſer jeg ikke rettere, end at de ſamme Grunde ere tilſtede og, ſom det maa erkjendes, forſtaede, til at forebygge den ſukceſſive Opviſning af Uniuerſitetsformuen. Jeg ſer ikke rettere, end at, medens man ikke fra dette Things Side vil forhandle om den endelige Ordning af Sagen, maatte Regjeringen nødvendigvis ogſaa bringe dette Spørgsmaal frem paa Finantsloven. De tre Spørgsmaal ere alſaa ikke bragte ind ſom Konfliktpunkter, de have havt deres naturlige, nødvendige Plads paa Finantslovsforſlaget, men de ere bleuene til Konfliktpunkter efter den Maade, hvorpaa det ærede Thing for ſit Vedkommende har behandlet Finantsloven i Forbindelſe

med andre Love. Det er jo ſienſynligt, at det havde ſtaaet i det ærede Things Magt ved at fremme Behandlingen af Uniuerſitetsloven at borttage Uniuerſitetsſpørgsmaalet. Det er ligesaa tydeligt, at det havde ſtaaet i Things Magt ved med god Villie at fremme Lønningslovene at tage Braadden bort fra Spørgsmaalet om det midlertidige Tillæg. Hvad Skibet af Helgolandstypen angaar, maa jeg tilſtaa, at jeg troede, at Hovedgrunden til Modſtanden derimod iſſor var den, at man ikke anſaa Skibet for tilſtrækkelig prøvet. Hvilken tilſtrækkeligere Prøve man nu vil fordr, før man ſtrider til Bygningen af et nyt „Helgoland“, hvilken ſuldtændigere Prøve man vil fordr, er mig ikke tydeligt, medmindre man ſkulde forſættelig ſøge Skibet prøvet, naturligvis ikke i en Krig, der vedkom os, men i en Krig, der ikke vedkom os, alſaa prøvet ſom Kampſkib i virkelig Kamp; men dertil hade vi ingen Leilighed, og dertil ville vi ikke kunne ſtaffe nogen Leilighed. Jeg hørte med nogen Forundring den ærede Ordfører for Flertallet udtale, at Arbeidet paa Lønningslovenes Reviſion fremmedes med Iver, ſaa længe der var Mulighed for at komme til noget Reſultat. Denne Udtalelſe af den ærede Ordfører forundrede mig, da det er mig fuldt bekiendt, at ikke eet, men flere af diſſe Lønningsforſlag endnu aldrig i Løbet af diſſe tre Aar have været forhandlede med Regjeringen, at der i Løbet af diſſe tre Aar ikke har været forhandlet med Miniſteriet undtagen ved 1ſte Behandling, hvorefter Forſlagene ere gaaede i Udvalg. Dette gjælder f. Ex. om Miniſteriernes Lønningslov og om flere andre. Ingen Forhandling har fundet Sted; men hvorledes kan man ſaa ſige, at man er overbevist om, at det vil være umuligt at komme til noget Reſultat gjennem Forhandling, ikke at tale om, at det jo har viiſt ſig, at det ſtraax det førſte Aar, der blev forhandlet om Lønningslovene, lykkedes at bringe Overenſtomſt tilveie om en, og det en meget betydelig, Lønningslov. Jeg ſkal ikke indlade mig paa at imødegaa den ærede Ordførers Dadel over, at Regjeringen ikke havde indtaget en tilſtrækkelig beſtemt Holdning ved Finantslovens Behandling i det andet Thing. Jeg ſkal kun minde om, at naar Regjeringen til andre Lieder har ſøgt at gjøre ſin Indflydeſe gjælden i det andet Thing, har man jævnlig i dette Thing hørt Udtalelſer om, at det var Regjeringen, der ſtaffede Strid tilveie mellem de to Things ved at føre Landſtinget til, at modſætte ſig dette Things Billie. Nu lyder Dablen modſat; nu dables Regjeringen for, at den ikke gjør ſin Indflydeſe i Landſtinget tilſtrækkelig gjælden. Det minder om det gamle Ord, at gjør Du det, er det galt, og gjør Du det Andet, er det ligesaa